

Predmet: Bytyqi (optuženi Sreten Popović i Miloš Stojanović)

Okružni sud u Beogradu - Veće za ratne zločine

Republika Srbija

Broj predmeta: K.V. br. 3/2006

Optužnica podignuta: 23. 08. 2006.

Broj optužnice: KTRZ 5/06

Tužilaštvo: Zamenik tužioca za ratne zločine Dragoljub Stanković

Optuženi: Sreten Popović i Miloš Stojanović

Sudsko veće: Vesko Krstajić, predsednik Veća

Članovi veća: sudija Gordana Božilović-Petrović i Vinka Beraha-Nikićević

Zamena člana Veća: Odlukom predsednika Okružnog suda u Beogradu od 1.10.2007. član Veća sudija Gordana Božilović-Petrović je zamenjena sudijom Snežanom Nikolić-Garotić.

Branioци optuženih: Božo Prelević i Varja Banić

Punomoćnici oštećenih: Nataša Kandić, izvršna direktorka Fonda za humanitarno pravo (FHP) i advokat Dragoljub Todorović

Posmatrači: predstavnik Ministarstva pravde SAD, predstavnik američke ambasade u Beogradu i povremeno jedan član porodice Bytyqi.

Glavni pretres: 13. 11. 2006.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Zamenik tužioca za ratne zločine Dragoljub Stanković je pročitao optužnicu.

Saslušanje optuženog Sretena Popovića

Optuženi Sreten Popović je u svojoj odbrani najpre izneo da u prvoj polovini jula nije bilo oružanog sukoba na teritoriji Srbije, da on nije bio pripadnik druge strane u sukobu i da oštećene, braću Bytyqi nije lišio prava na pravično suđenje.

Optuženi Sreten Popović je u vreme oružanih sukoba na Kosovu bio komandir voda Operativno-poterne grupe (OPG), koja je formacijski pripadala 124. Interventnoj brigadi Posebnih jedinica policije (PJP).

Optuženi Popović se 7. 07. 1999. godine nalazio u Nastavnom centru PJP u Petrovom selu kod Kladova (Srbija) kao dežurni starešina. Popodne 7. 07.1999. optuženi se javio na telefon i s druge strane je bio general Vlastimir Đorđević, načelnik Javne bezbednosti MUP-a Srbije i pomoćnik ministra unutrašnjih poslova Srbije. Tražio je Gorana Radosavljevića zvanog Guri, komandanta Nastavnog centra PJP i JSO u Petrovom selu, na šta mu je optuženi odgovorio da je na godišnjem odmoru. Prema rečima optuženog, načelnik Đorđević je rekao: „Vidi, Pope, sutra obezbedi jedno tri momka da se sutra jave u Okružni zatvor u Prokuplju, jer treba da obezbede

da se neka lica prebace tu do tebe u Petrovo Selo, gde ćeš ih ti zadržati do dolaska kolega koji će da ih preuzmu dalje.“

Posle tog razgovora optuženi Popović je pozvao optuženog Miloša Stojanovića, koji se nalazio u blizini Prokuplja i kod koga se nalazio službeni auto i preneo mu poruku generala Đorđevića. Posle izvesnog vremena optuženi Stojanović mu je javio da je radi obavljanja zadatka pozvao Dejana Stamenkovića i Aleksandra Nikolića. Na to mu je optuženi Popović rekao da se jave u Okružni zatvor, a ako nešto ne bude jasno da svrati kod načelnika SUP-a Prokuplje.

Sutradan je optuženi Stojanović obavestio optuženog Popovića da je preuzeo lica i da sa njima kreće prema Petrovom selu. Po dobijanju te informacije optuženi Popović je ispraznio jedan magacin. U tu prostoriju, koju je namenio za smeštaj lica iz zatvora u Prokuplju, ubacio je par čebadi. Popodne 8. 07.1999. optuženi Stojanović je, sa *golfom*, u kome su bili Stamenković i Nikolić, i džipom *pajero*, u kome su pored vozača bila trojica Albanaca iz zatvora u Prokuplju, došao u bazu PJP u Petrovo selo, gde ih je sačekao optuženi Popović. On je Albance odveo u magacin i tamo ih zaključao. Pre nego što ih je odveo u magacin pitao ih je da li imaju nešto kod sebe, i oni su mu predali neko sudsko rešenje i kartice o polisama osiguranja, na osnovu čega je video da je reč o američkim državljanima. Sa njima je kratko razgovarao i rekao im da će biti deportovani a da ne zna preko koje granice. Nakon zatvaranja u magacin odneo im je vodu, sokove i hranu (lanč pakete). Vozaču *pajera* je rekao da može da ide, a optuženi Stojanović i pripadnici policije Stamenković i Nikolić ostali su da spavaju u bazi. Uveče su Nikolić i Stamenković otišli u obližnji grad Kladovo; da se prošetaju.

Uveče 8. 07.1999. godine, dok su optuženi Popović i Stojanović razgovarali, javio se telefonom general Vlastimir Đorđević i pitao da li se javljao Guri, a kada mu je optuženi Popović rekao da nije, general je pitao da li je posao završen. Optuženi Popović je potvrdio i general je na to rekao: “Vidi, sutra će da dođu kolege da preuzmu lica.“ Optuženi Popović je pitao generala da li je u vezi s predajom lica potrebno da nešto napiše ili zavede i dobio je odgovor da ne treba ništa da piše jer se sve u vezi s tim slučajem vodi u Beogradu.

Sutradan, 9. 07. između 22.00 i 24.00 časa, optuženog Popovića su dežurni u bazi obavestili da ga neki ljudi traže na ulaznoj kapiji. Optuženi je otišao i video je ispred kapije vozilo i tu mu se jedna osoba u civilu predstavila da dolazi iz MUP-a Srbije po tri lica. Sa tom osobom bila su još dvojica. Optuženi Popović ih je pozvao da popiju kafu, ali su oni odbili. Pitao ih je da li treba da sačini papir o primopredaji da bi znao kome je predao lica, a na to mu je taj čovek s kojim je prethodno razgovarao drsko odgovorio: „Vidi, kolega, mnogo hoćeš da pitaš, mnogo hoćeš da znaš, sve što te interesuje zovi Beograd“. Optuženog je takvo ponašanje naljutilo i nije se pozdravio, kada su krenuli. Ta trojica sa preuzetom braćom Bytyqi otišli su putem koji vodi prema kući Ljube domara. To nije bio uobičajeni put za Beograd, ali se moglo tim putem kroz selo izaći na put za Beograd.

Saslušanje optuženog Miloša Stojanovića

Optuženi je policajac iz Podujeva (Kosovo) i u vreme oružanih sukoba na Kosovu bio je komandir odeljenja u vodu OPG, čiji je komandir bio Sreten Popović. Taj vod je pripadao 124. interventnoj brigadi PJP.

Sedmog jula 1999, u popodnevrim satima, optuženi se nalazio u Prokuplju, kada ga je telefonom pozvao Sreten Popović i naredio mu da sa još dvojicom pripadnika voda ode u Prokuplje i da proprati službeno vozilo koje će iz Okružnog zatvora u Prokuplju da transportuje tri Albanaca do policijskog objekta u Petrovom selu. Popović mu je tom prilikom rekao da su ta lica, najverovatnije, ilegalno prešla granicu i da ga je tim povodom zvao general Vlastimir Đorđević, načelnik Javne bezbednosti MUP-a Srbije.

Na dan 8. 07. 1999. optuženi Stojanović je sa pripadnicima PJP, koji su stanovali najbliže Prokuplju, Dejanom Stamenkovićem iz Merošine i Slavoljubom Nikolićem iz Prokuplja, otišao u SUP Prokuplje i obratio se načelniku Odeljenja policije SUP-a u Prokuplju Milisavu Vučkoviću. Taj načelnik je bio obavešten da će Stojanović doći i objasnio mu kako da dođe do Okružnog zatvora. Dok je optuženi Stojanović parkirao svoj automobil *golf* ispred Okružnog zatvora, tu je stigao jedan policijski džip *pajero* sa vozačem u policijskoj uniformi i plavim tablicama. Rekao je optuženom Stojanoviću da je došao da prebaci tri lica u Petrovo selo. Taj Policajac koji je vozio pajero i optuženi Stojanović predstavili su se na kapiji zatvora i tražili da preuzmu tri Albanaca. Čuvar im je rekao da su ta lica spremna i da ih čekaju. Zatvorski čuvari su izveli trojicu Albanaca koji nisu bili vezani liscama. Ušli su u džip, na kojem su bila otvorena vrata. Džip je išao napred a iza njega *golf* sa optuženim Stojanovićem i pripadnicima PJP Stamenkovićem i Nikolićem. Angažovanje optuženog Stojanovića je, prema njegovim rečima, završeno dolaskom u Petrovo Selo gde je optuženi Popović preuzeo trojicu Albanaca.

Komentar:

U vezi sa iskazima optuženih Popovića i Stojanovića na prvi pogled uočava se niz nelogičnosti. Najpre, u vezi sa navodnom deportacijom trojice Albanaca, nakon izdržane zatvorske kazne. Da je postojala ozbiljna namera da oni budu prebačeni na Kosovo, ne bi ih vodili u Petrovo selo koje je udaljeno 230 km od Prokuplja. Drugo, nema logike da pripadnici policije iz Beograda dolaze u Petrovo selo radi preuzimanja trojice Albanaca, kada im je bliži Okružni zatvor u Prokuplju, pogotovu što im je u tom slučaju na raspolaganju autoput. Prebacivanje trojice Albanaca u Petrovo selo nesumnjivo govori o nameri da se oni likvidiraju. Potpuno je neverovatna priča obojice optuženih da prilikom primopredaje Albanaca, najpre u Prokuplju, a potom pripadnicima MUP-a Srbije, u Petrovom selu, nije sačinjen nikakav pismeni dokument niti ima bilo kakvog pismenog traga o naredbama generala Đorđevića i optuženog Popovića u vezi s transportom Albanaca u Petrovo selo. To je pogotovu čudno kada se iz iskaza optuženog Popovića vidi da je on morao da potpiše zaduženje za hranu (konzerve) koju je uzimao za svoje potrebe i za potrebe policajaca koji su se nalazili u bazi u Petrovom selu.